అంతరంగ రంగస్థలం

- యం. ఉమామహేశ్వరరావు

''ప్రముఖ రంగస్థల నటి రాజేశ్వరిగారుండే ఇల్లు ఇదేనాండీ?''

నా ప్రశ్నకు చిరాగ్గా ముఖంపెట్టి చూసేడతను. నల్లగా- తుమ్మమొద్దులా వున్నాడు. ఒంటినిండా నూనె వ్రాసుకుని వ్యాయామం చేస్తున్నాడు.

తెలుగువాళ్లకన్నా, మద్రాస్‌లోని అరవలు ఈ విషయంలో ముందుంటారు. ఉదయాన్నే ఆయిల్ బాత్ చేయడం, ఆ తరువాత సన్‌బాత్, ఆ తరువాత మామూలు స్నానం- ఇదీ పద్ధతి. అందువల్లనే అనుకుంటాను వాళ్ల శరీరాలు నలుపైనా నిగనిగలాడుతుంటాయి.

నావేపు చూడ్డం అయినాక, చేయి పైకెత్తి మేడమీదకు చూపించేడు. మేడ మీదున్నారన్నమాట అనుకుంటూ మెట్లెక్కి వెళ్లబోతున్న నన్ను ఎవరిదో గొంతు ఆపేసింది.

''యార్‌నీంగే?'' ఆ భాష నాకు తెలీదు. అయోమయంగా ముఖంపెట్టి చూసేనతని వంక.

''ఎవరు మీరు?'' తమిళాన్ని తెలుగులో అనువదించి చెప్పేడు ఎక్సర్‌సైజు పెద్దమనిషి.

''నాపేరు వేణుమాధవ్ అండీ! రాజేశ్వరిగార్ని కలవాలని విశాఖపట్నం నుంచి వచ్చేను'' అన్నాను శుభ్రమైన తెలుగుభాషలో.

అతనేం మాట్లాడలేదు. మెట్లెక్కి మేడమీదకు చేరేసరికి, అక్కడ ఓ మడత కుర్చీమీద అరవై ఏళ్ల వృద్ధురాలొకామె కూచునుంది. ఆమె వేసుకున్న కళ్లద్దాల్లోంచి ఎటో చూస్తోంది. నా అడుగుల చప్పుడుకు తలెత్తి ఇటు చూసింది.

''నీంగెయార్ తంబీ?'' అడిగింది మర్యాద మీరకుండా. ఇందాకటి అనుభవం గుర్తొచ్చి వెంటనే బదులిచ్చేను.

''నాపేరు వేణుమాధవ్ అమ్మా! మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలని విశాఖపట్నం నుంచి వచ్చేను'' అన్నాను ఆమెనే చూస్తూ.

ఆమె ముఖంలో ఆనందం క్షణకాలం మెరిసి మాయమైంది.

''పేపర్లో మీ గురించి అచ్చయిన విషయం చదివేక ఎలాగైనాసరే మిమ్మల్ని కలుసుకుందామని వచ్చేను'' మళ్లీ అన్నాను.

సాంప్రదాయాల నుంచీ, ఆచారాల నుంచీ కాకుండా,

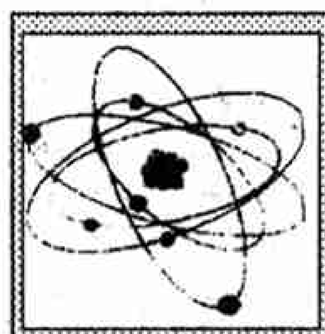

ఫ్యాషన్ల ప్యారిస్

ఫ్యాషన్స్‌కి నిలయమయిన ప్యారిస్ ఈసారి ఫ్యాషన్ షోకి మ్యుగ్లర్ అనే వ్యక్తి రకరకాల రంగుల్లో మెత్తని ఉన్నితో అనేక డిజైన్స్‌లో దుస్తుల్ని తయారుచేశాడట. అక్కడి యూత్ ఈ దుస్తుల్ని చూసి విపరీతంగా సంతోషపడిపోయి తెగ పిచ్చిగా కొనుక్కుంటున్నారట. అనేకమంది మోడల్స్ ఈ దుస్తుల్ని ధరించే ఫ్యాషన్ షోకి అటెండ్ అయ్యారట. అవి వేసుకుంటే, తమ మనసెంతో ఉల్లాసంగా వుంటోందని స్టేట్‌మెంట్ ఇచ్చారట. బూడిద, ఆకు పచ్చ, నీలం మొదలైన కలర్స్‌లో వున్న ఈ ఉన్ని మెత్తగా వుండి ఎంతో హాయిగా, థ్రిల్లింగ్‌గా వుందట ధరిస్తే. అన్ని కాలాల్లోనూ వాడినా బావుంటుందిట. మోడల్స్ ఉపయోగించే ఈ ఉన్ని దుస్తులకు విపరీత మైన గిరాకీ పెరిగిందట!

రోబో స్టయిల్

రోబో గురించి విన్నారు కదా! ఇప్పుడా రోబో ఏం చేస్తోందో తెల్సుకోండి. అమెరికాలోని 'షెల్ ఆయిల్' అనే కంపెనీ తమ పెట్రోల్ బంక్‌లో ఓ రోబోని ప్రవేశ పెట్టింది. ఆధునికమైన టెక్నాలజీతో రూపొందించిన ఈ రోబోని తమ పెట్రోల్‌బంక్‌లో ఫిట్‌చేసి ఉంచారు. ఏదైనా కారు వెళ్ళి ఆరోబో ముందు ఆగ గానే.. ఆటోమేట్గ్గా పెట్రోల్ కోసమే వచ్చిందని తెలు సుకున్న ఆరోబో ఆకారు పెట్రోల్ ట్యాంకర్ ఓపెన్ చేసి, పెట్రోల్ నింపి మళ్ళీ క్లోజ్‌చేసేస్తుందిట. ఇదంతా కేవలం మూడు నిముషాల్లో ముగిస్తుందిట ఆ రోబో. గతంలో కాలిఫోర్నియాలో ఇలా రోబోని ప్రవేశపెట్టారట. ఇప్పుడు 'ఇండియానాలో' అమలు చేస్తున్నారు. అక్కడి ప్రజలకు ఇదంతా ఎంతో హాయిగా ఉందట. ఓ మనిషికంటె రోబో ఈపని చెయ్యడం తమకు ఆనందంగా ఉందని శలవిస్తున్నా రట అక్కడి ప్రజలు. సో, రోబో నీకు, నీ స్టయిల్‌కు జోహార్లు!

- రాజీ

జీవితం నుంచీ, స్వీయానుభవం నుంచీ సత్యాన్ని తెలుసుకుం టారు ప్రఖ్యాత భారతీయ తత్వవేత్త జిడ్డుక్రిష్ణమూర్తిగారు. ఏదో సత్యాన్ని శోధించాలని నేను రాలేదుకాని, ఒకానొక సత్యా నికి ప్రాణం పోయాలని అక్కడకు వచ్చిన మాట అక్షరాల నిజం.

నా వ్రేలికున్న బంగారపు ఉంగరాన్ని, జేబులోంచి కొంత డబ్బున్న కవర్ను పైకి తీసేను. ఆమె నావంకే చూస్తోంది.

''అమ్మా!... ఇవి తీసుకోండి!'' అన్నాను. కుర్చీలోంచి ఒక్క సారిగా ఏదో కొత్త విషయం విన్నట్లుగా, ముందుకు వంగింది, నమ్మలేనట్లు నావంక చూసింది.

''నేను మనస్ఫూర్తిగా ఇస్తున్నాను. ఇవి మీకోసమే తీసుకొ చ్చాను. దయచేసి తీసుకోండి!'' అన్నాను ఆమె దగ్గరగా వస్తూ. ఆమెలో చిన్నగా స్పందన మొదలైంది. ఆ స్పందన ఒక నమ్మలేని నిజాన్ని వింటున్నప్పుడు మనిషిలో ఏర్పడే స్పంద నలా వుంది.

''నాయనా! నువ్వెవరివో నాకు తెలీదు. నాతో ఏం పనుండి ఇవన్నీ ఇస్తున్నావో అసలే తెలీదు. ఇవన్నీ తీసుకోవడానికి నీకు నేనేం సాయం చేసేను?'' ఆమె కళ్ళల్లో చిన్నగా చిప్పిల్లుతు న్నాయి కన్నీళ్లు. ఆవిడ శరీరం చిన్నగా కంపిస్తోంది.

''నేనెవర్నో చెబుతాను. ఎందుకివన్నీ ఇస్తున్నానో తప్పకుండా చెబుతాను. కాని ముందు మీరు ఇవి స్వీకరించండి. ఒక మంచి ఉద్దేశ్యంతోనే ఇక్కడికి వచ్చేను. మంచి ఉద్దేశ్యంతోనే మీకిస్తున్నాను'' అన్నాను. ఆవిడింకా నామాటల్ని నమ్మడంలే దని ఆమె ముఖకవళికలు చూస్తే తెలుస్తోంది. ఆమెలో మదన ప్రారంభమైనట్లు కన్పించింది.

'ప్రఖ్యాత రంగస్థల నటి శ్రీమతి రాజేశ్వరి ఇప్పుడు పేదరి కంతో అల్లాడుతున్నారు. నా అనేవాళ్లు లేక, ఇంత తిండి పెట్టే వాళ్లు లేక, దిక్కుతోచని స్థితిలో మద్రాసులోని వడపళనిలో ఓ ఇంట్లో మ్రగ్గుతున్నారు. ఆమెతో కలిసి నటించిన నటులుగాని, ఆమె అభిమానులుగాని, పెద్ద మనసుతో ముందుకొచ్చి, ఆమెను ఆదుకుంటారని సహాయం అందిస్తారని ఆశతో ఎదు రుచూస్తున్నారామె. ఆమె చిరునామా...'

పేపర్లో పడిన ఒక 'విజ్ఞప్తి' తాలూకు కటింగును జేబులోంచి పైకి తీసి మళ్ళీ చదువుకున్నాను.

సహాయం కోరుతూ పేపర్లో విజ్ఞప్తి చేసిన ఆమె ఇప్పుడు ఎందుకు సంశయిస్తోందో నాకర్థకాలేదు. అయినా అభిమా నంతో కాదంటుందేమో! అనే ఆలోచన మొదలై క్షణంలో మళ్ళీ మాయమైంది. తడిచారిక ఆ కళ్లు, జీవంలేనట్లు కన్పించే ఆ ముఖంలో మెరుస్తున్నాయి. అసలు విషయం చెప్పకుంటే, ఆమె నేనిస్తున్నదాన్ని స్వీకరించకపోవచ్చును. అందుకే అసలు విషయం చెప్పెయ్యా లని నిశ్చయించుకు న్నాను.

''అమ్మా!... నేని ప్పుడు చెప్పేది ఇరవై ఏళ్లనాటి మాట! మీకది జ్ఞాపకం వుండొచ్చు, వుండకపోవచ్చు. కాని నేను చెప్పేది మాత్రం పరమ సత్యం. మహాత్మా గాంధీ ఈ దేశానికి స్వాతంత్ర్య ప్రదాత అన్నది ఎంత నిజమో అంత నిజం. ఆనాటి విషయాన్ని, జరిగిన ఒకానొ[illegible] టన్ని మీకు జ్ఞాపకం తెస్తాను'' అంటూ [illegible] చేను.

• • •

పరిసరాలను మారుమోగిస్తూ వెలువడ్డ ఆ చప్పట్లు [illegible] లేదు. రంగస్థలం పైకొచ్చి మైకు ముందు నించున్నా[illegible] మేశం.

''గత వారం రోజులుగా, రోజుకో నాటకం చొప్పున ప్రద[illegible] స్తున్న పౌరాణిక నాటకాల పోటీలు ఈరోజుతో ముగిసే[illegible] ప్రదర్శించబడిన ఏడు నాటకాలూ మీరు చూసేరు. ఒకదా[illegible] మించి మరోటి, ఒకర్నిమించి మరొకరు పోటీపడి ప్రదర్శిం చేరు. న్యాయనిర్ణేతలు ఫలితాలు ఇచ్చే సమయం ఆసన్న మైంది. మరో అర్ధగంటలో ఈ పోటీల ఫలితాలు వెల్లడౌతాయి. అంతవరకూ ప్రేక్షక మహాశయులందరూ నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని మాకు సహకరించమని కోరుతున్నాము'' చెప్పి, మైకు ముందునుంచి కదిలి లోపలకు వెళ్లిపోయేడు పరమేశం.

అందరూ ఎవరికివారే ఫలానా నాటకం ఫస్టు, ఫలానా నాటకం బెస్ట్ అనుకుంటూ నిర్ణయించేయసాగేరు. ఫలానా నటుడికి, ఫలానా నటికి బహుమతి ఖాయం అనుకుంటూ అర్ధగంటా గడిపేసేరు. నిర్వాహకుడు ఇచ్చిన సమయం అయింది. న్యాయనిర్ణేతలు వేదికమీదకు వచ్చేరు. వారందిం చిన కవర్ను అందుకున్నాడు పరమేశం. అందులోంచి ఓ కాగి తాన్ని పైకి తీసేడు.

''మీరంతా ఎప్పుడెప్పుడా అని ఎదురుచూస్తున్న ఫలితాలు ఇప్పుడు నాచేతిలో వున్నాయి. దయచేసి నిశ్శబ్దంగా వుంటా రని కోరుతున్నాను.

''ప్రదర్శించిన నాటకాలలో మొదటి బహుమతి నటా లయ, నెల్లూరు వారు ప్రదర్శించిన సత్యహరిశ్చంద్ర నాటకం. ఆర్గనైజరు వచ్చి, షీల్డు స్వీకరించాలని కోరుతున్నాను'' అన గానే నటాలయ నిర్వాహకుడొకాయన వచ్చి బహుమతిని అందుకున్నాడు. చప్పట్లు మారుమ్రోగేయి.

''ఇక ఉత్తమ నటుడిగా నటాలయ వారి సత్యహరిశ్చంద్ర నాటకంలో హరిశ్చంద్ర పాత్రధారి శ్రీయుతులు మాణిక్యాచా ర్యులు. ఉత్తమ నటి చంద్రమణి పాత్రధారిణి శ్రీమతి రాజే శ్వరి'' అంటూ ప్రకటించగానే ప్రేక్షకులలో ఈలలు, చప్పట్లు మారుమ్రోగేయి. మాణిక్యాచార్యులు వచ్చి తన బహుమతిని అందుకున్నాడు. రాజేశ్వరి వచ్చి తన బహుమతిని అందు కుంది.

''ఇక ఉత్తమ బాలనటుడిగా శారదా నాట్యమండలి గుంటూరు వారు ప్రదర్శించిన 'భక్త మార్కండేయ' నాట కంలో మార్కండేయ పాత్రధారి చిరంజీవి రవికుమార్!''

స్టేడియం అంతా ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దం అలుముకొంది. ప్రేక్ష కుల చప్పట్లు లేవు. ఈలలు లేవు. అందరూ జరగకూడనిదేదో జరిగిపోయినట్లు నిశ్శబ్దం అయిపోయేరు.

''మార్కండేయుడికన్నా, హరిశ్చంద్ర నాటకంలోని లోహి తుడు బాగా నటించేడు. ఉత్తమ బాలనటుడి బహుమతి అత నికే రావాలి.''

ఎవరో బిగ్గరగా అరిచేరు. ఆ తరువాత ఇంకొకళ్లు, ఆ వెనక మరొకళ్లు చొప్పున అందరూ కేకలు వేయసాగేరు.

నిర్వాహకులు నీళ్లు నమలసాగేరు. ఈలోగా చిరంజీవి రవికు మార్ వచ్చి, తన బహుమతిని అందుకుని వెళ్లిపోయేడు నిశ్శ బ్దంగా. ఇదంతా అక్కడికి దగ్గరలోనే నించుని చూస్తున్న లోహి

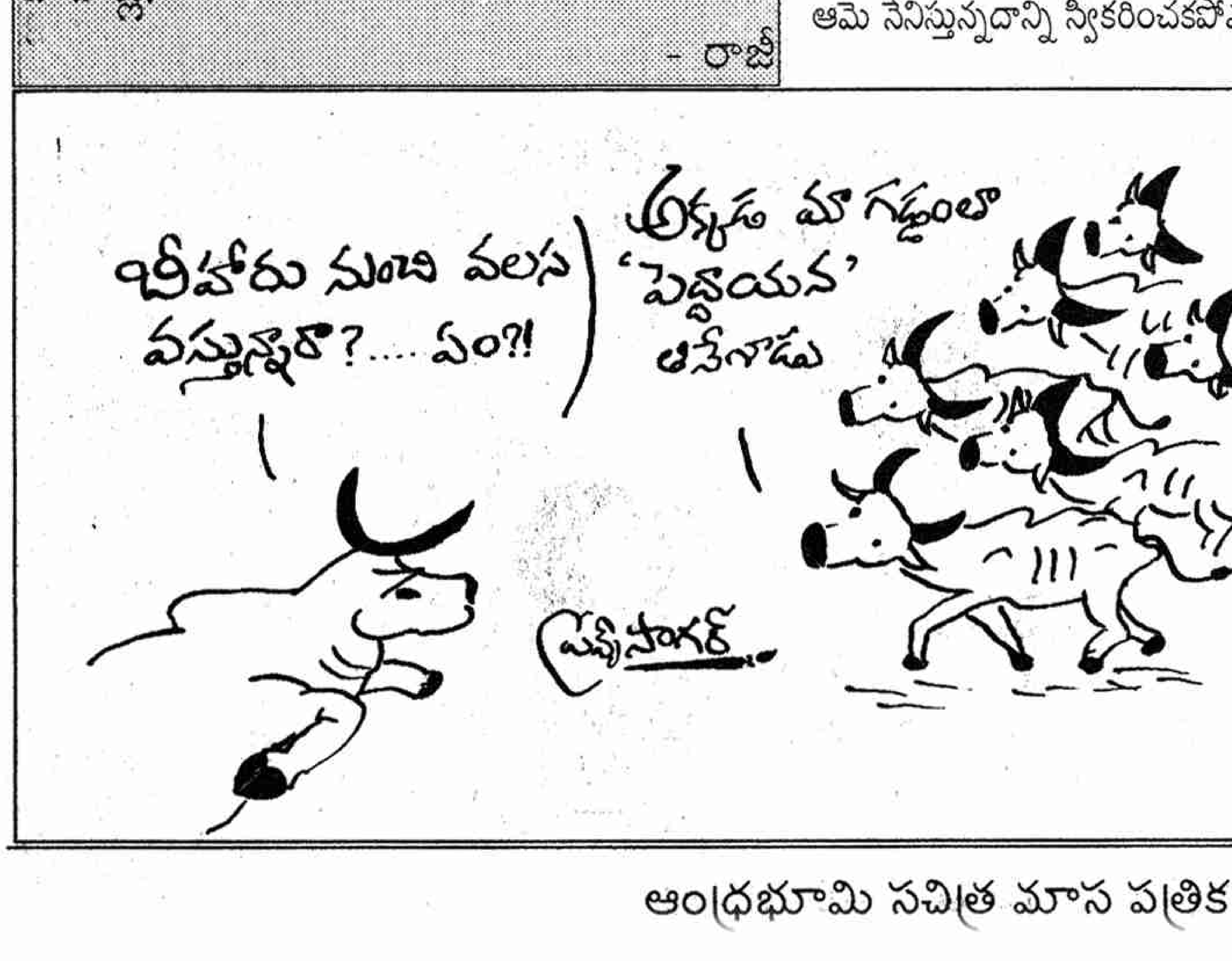

తుడి పాత్రధారి కళ్లల్లో నీళ్లు ధారాపాతంగా కారేయి. ఆ అబ్బాయి కళ్లు తుడుచుకుంటూ అలాగే వుండిపోయేడు.

ఇదంతా చూస్తోంది రాజేశ్వరి. ఆమె స్త్రీ మనస్సు ఒక్కసారిగా కరుణతో, ఆప్యాయతతో ఉప్పొంగింది. గబగబా నడుచుకుంటూ వేణు దగ్గరకు వచ్చింది. ఆమె మనస్సులో, ఆ సమయంలో ఏ భావాలు చోటుచేసుకున్నాయో ఎవర్కీ అర్థం కాలేదు.

వేణు చేయి పట్టుకుని స్టేజిపైకి తీసుకెళ్లింది. అంతా ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు. నిర్వాహకుల నోటమ్మట మాటలు రాలేదు. న్యాయనిర్ణేతలు రెప్పవాల్చకుండా చూస్తున్నారు.

రాజేశ్వరి కంఠం ఖంగ్‌మంది. అసలే ఆమె గొంతు 'శృతి' స్థాయి ఆరున్నర.

''నిజానికి నాకన్నా, హరిశ్చంద్ర పాత్రధారి శ్రీఆచారిగారి కన్నా చాలాబాగా నటించాడీ చిరంజీవి. కొన్ని సమయాల్లో తను ఏడుస్తూ, మమ్మల్ని కూడా ఏడ్పించేడు. పాత్రలో లీనమై నటించిన ఈ చిరంజీవి నటన న్యాయనిర్ణేతల దృష్టిలో ఎందుకు పడలేదో నాకు తెలీదు. కాని, మహా మహా నటుల కన్నా గొప్పగా నటించిన ఈ చిరంజీవికి మీ అందరి సమక్షంలో ఈ బంగారపు ఉంగరాన్ని నా కానుకగా బహూకరిస్తున్నాను.''

–అంటూ తన చేతి చిటికెన వ్రేలి వుంగరాన్ని తీసి, వేణుకు తొడిగి, ఆప్యాయంగా తన హృదయానికి హత్తుకుంది. ఆ ఆప్యాయతకు ఆ చిన్నారి బాలుడు ఎంతగా కరిగిపోయేడంటే?... తన కన్నతల్లి తనకు బువ్వ పెట్టి, బుజ్జగించి, కౌగలించుకున్నప్పుడు కూడా పొందని అనురాగసుధని పొందేడా సమయంలో. ఆ సంఘటన అతడి మనస్సుపై ఎంతో ప్రభావాన్ని చూపింది...

• • •

నా రెండు చేతుల్ని పట్టుకుని ఎవరో, నా శిరస్సును ఆప్యాయంగా హృదయానికి హత్తుకుంటున్నట్లయి ఉలిక్కిపడి గతంలోంచి వర్తమానంలోకి వచ్చేను.

ఎప్పుడొచ్చిందో ఏమో రాజేశ్వరి నాదగ్గరగా వుంది. ఆమె వదనం సంతోషంతో వెలిగిపోతోంది. ఆనందంతో ఆమె నోటమ్మట మాటలు రావడమే కష్టమైంది.

''రా నాయనా!... ఆనాటి చిన్నారి లోహితుడివి నువ్వే కదూ?.. నాయనా.. లోహితా!'' అంటూ ఏవేవో అనసాగింది.

ఆమెను నెమ్మదిగా నడిపించుకుంటూ మడత కుర్చీ దగ్గరగా తీసుకెళ్లి కూర్చోబెట్టేను. ఆనక, వంగి ఆమె పాదాలకు నమస్కరించేను.

''అమ్మా! ఇప్పుడు స్వీకరిస్తావా ఈ బిడ్డ ఇస్తున్న ఈ చిన్న పాయాన్ని?'' అడిగేను ఆమెనే చూస్తూ. తలూపింది రాజేశ్వరి.

''నీ చిన్నప్పుడు, అంటే ఇరవై ఏళ్ల క్రిందటి జరిగినది ఇంతవరకూ గుర్తుంచుకుని ఈ అమ్మ దగ్గరకు వచ్చేవంటే అందుక్కారణం ఆ ఉంగరమే కదా బాబూ!... దాన్ని అలా నీదగ్గరే వుండనీ. ఒకవేళ నేను చనిపోయినా, నా గుర్తుగా నీదగ్గరుండి నన్ను నీ జ్ఞాపకాలలో చిరంజీవిగా చేస్తుంది'' అంటూ ఆగింది.

''కాని, అమ్మా...'' ఏదో అనబోయేను.

''ఇంకేం చెప్పకు. నువ్విస్తున్న ఈ డబ్బును తీసుకుంటాను. ఐద్యామాత్రం పెట్టను. నేను పోయేక నాకు నా బిడ్డగా నువ్వు పరోక్షంగా జరిపే అంత్యక్రియలకు దీన్ని ఉపయోగించేలా చేస్తాను'' అంటూ డబ్బు కవర్ను తీసుకుంది వణికే చేతుల్తో.

ఆమెను వదల్లేక వదులుతూ, బరువెక్కిన హృదయంతో అక్కడినుంచి తిరిగి విశాఖపట్నం వచ్చేసేను...

• • •

ఇంతవరకూ చెప్పేక, ఆపి నా ఎదురుగా వున్న ప్రసాద్ వంక చూసేను. అతని కన్నుల్లో నీళ్లు. రాజేశ్వరిగారి దీనావస్థకు చలించిపోయేడు పాపం! హఠాత్‌గా లేచేడు కుర్చీలోంచి.

''వస్తానురా వేణూ!''

''అదేంట్రా? ఇప్పుడేగా మనం కలిసింది. చాలాకాలం తర్వాత కలుసుకున్నాం. ఓ రెండురోజులుండి వెళ్లవుగాని'' అన్నాను అతన్ని ఆపేందుకు ప్రయత్నిస్తూ.

తల అడ్డంగా వూపేడు ప్రసాద్.

''లేదురా! నేనిప్పుడు అర్జంట్‌గా వెళ్లాలి. నన్నాపకు. ప్లీజ్!''

అంటూ గబగబా బయటకు అడుగులు వేసేడు. అంత అర్జంట్ ఏమిటోననుకుంటూ వాడివంకే చూస్తూండిపోయేను.

• • •

ప్రియనేస్తం వేణుమాధవ్!

నువ్వు నీ అంతరంగ రంగస్థలం సాక్షిగా నీ బాల్యంలో జరిగిన సంఘటన్ని, ఆ తరువాత ఓ అనాథ కళాకారిణిని కలిసి సాయం చేసిన సంగతీ చెప్పేవు. నువ్వు చేసిన పని చాలా చాలా గొప్పదిరా!! కాని...

నీలాగ నేనెందుకు ప్రవర్తించలేకపోయానో నాకే తెలీడంలేదురా! మాతృదేవోభవ, పితృదేవోభవ, ఆచార్య దేవోభవ అన్నారు పెద్దలు. అమ్మని చిన్నప్పుడే కోల్పోయేను. ఆచార్యులతో సాంగత్యం ఎనిమిదో తరగతిలోనే వదిలేసేను. కాని, ఎంతో పేరుప్రఖ్యాతులు సంపాదించి పౌరాణిక నాటక రంగానికే వన్నె తెచ్చి, హరిశ్చంద్ర పాత్రతో అశేష ఆంధ్రలోకాన్ని మురిపించిన నా పితృదేవులపట్ల ఎంతో నిర్దయతో ప్రవర్తించేనిన్నాళ్లు. నువ్వు చెప్పిన విషయం విన్నాక, నేనెంత కఠినంగా మారేనో అర్థమైందిరా!!

అందుకే, గత రెండు సంవత్సరాల నుంచి, వృద్ధుల శరణాలయంలో వుంటున్న మా నాన్నగారు శ్రీమాణిక్యాచార్యులుగార్ని, సగౌరవంగా ఇంటికి తీసుకువచ్చేను. ఇన్నాళ్లూ ఆయన్ని నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు ప్రాయశ్చిత్తంగా ఆయన పాదాలను నా కన్నీటితో అభిషేకించేనురా!

వేణూ!! నువ్వు నాలోని దానవుణ్ణి తరిమి, మానవుడిగా మార్చేవు నన్ను. చాలా చాలా కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తూ, శలవ్.

నీ ప్రియమిత్రుడు

ప్రసాద్.

ప్రసాద్ నుంచి ఈరోజే అందిన ఆ ఉత్తరం చూసి నా కళ్లు చెమర్చేయి.

★

జయచిత్ర సంతోషం

'సోగ్గాడు' చిత్రంద్వారా తెలుగు సినీ జీవితానికి శ్రీకారం చుట్టిన జయచిత్ర అనేక చిత్రాలలో హీరోయిన్‌గా నటించి మంచిపేరు తెచ్చుకుంది. అందరి హీరోల సరసన నటించి మెప్పించినా, రానురాను తల్లిగా, వదినగా నటించి క్యారెక్టర్ ఆర్టిస్ట్‌గా సెటిలయిపోయింది. అబ్బాయిగారు, కొండపల్లి రాజా చిత్రాలలో లేడీ విలనీగా నటించి మంచిపేరు తెచ్చుకుంది. నెగిటివ్, పాజిటివ్ క్యారెక్టర్లు చేయడం కేవలం ఆమెకే చెల్లు. అయితే ఇటీవల కలిసినపుడు ఆమె చాలా సంతోషంగా కనిపించింది. తెలుగు, తమిళ, కన్నడ సినిమాలలో నటిస్తూనే ఇప్పుడు తరచుగా టి.వి. సీరియల్స్‌లో నటించి బుల్లితెర మీద కూడా మంచి నటిగా పేరు తెచ్చుకుంటోంది. అందరూ తనని టి.వి. సీరియల్‌లో నటన బాగుందని మెచ్చుకుంటున్నారని చెప్పి తెగ సంతోషపడింది. మాకూ హ్యాపీనే జయచిత్ర గారూ.

– విరాజి